

IZTOK ALIDIČ

ZA ZAKLENJENIMI VRATI

(Emotivna drama)

Navzoči:

AGATA – *Rahlo uvela ženska sredi štiridesetih, neurejena, skuštrana z viklerji v laseh, kopalni plašč.*

FERENC – *Škratljasti šestdesetletnik, nižja postava, pleša, morda naočniki. Značilna upokojenska moška moda: rjave hlače, predpotopni balonski plašč, star pullover, pod njim črtasta polo majica z ovratnikom, občasno ima na glavi žalostno čepico, ki jo upokojenci radi imenujejo »palačinka«.*

HUGO – *Dolenjski prodajalec sadja s tržnice. 40 let. Izrazit trebanjski dialekt, od koder je tudi doma. Ima se za osvajalca ženskih src, vendar brez sreče.*

(Dogajanje je postavljeno v sedanost. Kletno stanovanje, kjer živi Agata in Ferenc.. Kletna soba je brez oken. Vrata v prostor so iz ozadja. Na desni improviziran zastor ki služi za preoblačenje, za zastorom stoji kavč ki občasno deluje tudi kot ljubzensko gnezdece. Miza in dva stola. Stojč improviziran umivalnik s kovinskim lavorjem. Na vrata v prostor je na notranji strani prilepljen koledar Gasilske zveze Slovenije. Dve nizki predalni omari za perilo na levi zadaj. Na mizi petrolejka, kadar je treba naenkrat ugasniti luč. Na predalniku za perilo nekaj piskrov, lonček v katerem sta dve zobni ščetki in improviziran plinski gorilnik in star radijski aparat. Na steno pritrjeno skromno obrabljeno ogledalo. Poleg ogledala precej velika fotografija Agate. Agata je v stanovanju zamrznjena, zato ker pred njo v ospredju odra nastopi Hugo.)

(Agata v zamrznjeni fotografiji sicer lika perilo kar na mizi. Star predpotopni likalnik, ki ga greje kar na preživelem štedilniku. Zlikano perilo najprej skrbno zloži, nato pa ga postavi na kup na predalnik. Soba je v precejšnjem neredu in ne daje videza skrbne gospodinje.)

*Edina vrata, ki so v prostoru vodijo ven na hodnik. **Ta vrata so tudi glavni »protagonist« v omenjeni predstavi)***

(Prizori so prikazani v obliki petih časovnih dnevnih intervalov v nekakšnem stripovsko »tableu-jevskem«, oziroma zaporednem načinu dojemanja dogajanja. Od ponedeljka do petka torej.)

(Dogaja se v sedanjem času.)

(Kot že rečeno Agata v zaustavljeni zamrznjeni sliki sicer lika perilo. V njenih ustih neprižgana cigareta. Ko slika oživi, začne poplesovati, se včasih odpravi do ogledala na steni, se občudujoče gleda vanj. Potem pa odpleše spet nazaj k mizi ter se ponovno loti likanja perila. Njena obleka in frizura sta neurejeni. Od kreativnosti režiserja so odvisna še druga opravila. Vse naštetu se zgodi ko slika z Agato naenkrat »zamrzne«, torej tik pred Hugovem prihodom.)

(Najprej trkanje, potem zakoraka skozi vrata v ozadju Hugo ter pride v prostor.)

(Hugo nastopi v ospredju odra... Govori v publiko, roke so spredaj sklenjene, kot da bi stal pred odprtim grobom. Oblečen je v modro haljo prodajalca na tržnici, na glavi čepica znamke traktorjev Deer.)

Ponedeljek

HUGO: Dober večer želim. Ime mi je Hugo. Hugo Slak. Da me slučajno ne bi kdo zamešal z našim, sicer že pokojnim, vendar tako priljubljenim dolenjskim harmonikašem Lojzetom Slakom s Trške gore. Sem precej manj vesel človek, kot je bil muzikant Slak, s katerim pa na žalost nisem v žlahti. Sicer pa sem pristni Trebanjec. Na tržnici vsak dan prodajam zelenjavo. Vsak dan, res. S strankami, ki pridejo kupovat k moji stojnici se veliko pogovarjam... Iščem stike, predvsem... z ženskami, vendar se me nobena ne usmili... Saj veste na kaj mislim... Zato pa v mojem primeru ne drži tista Linhartova ugotovitev, ko je nekoč v nekem ta veselem Matičku takole povedal: »Naj bo stara, al pa mlada, vsaka ima ... *(pavza)*... fanta rada!« Če bi bilo to res, danes ne bi bil osamljen prodajalec zelenjave na tržnici, marveč ponosen gospod, ki je pravkar prilezel izpod spolzkih rjuh... Z žensko ob sebi.... Dvakrat sem bil poročen, ampak sta mi obe ušli. Bi radi izvedeli, kaj je zadnje čase narobe z mano? Sicer pa vam to zelo težko pojasnim, ker tudi sam ne razumem kaj bi bilo lahko narobe... Taka je moja usoda, ki vam bo verjetno pustila grenak priokus v ustih in še kje drugje. Hja, tako je! Nimaš kaj!... Nasvidenje za danes...

(Naenkrat trkanje. Hugo se najprej prestrašeno ozre nazaj proti vratom, nato pa izgine z ospredja odra in zapusti prostor, morda kar skozi dvorano. Svetlobna sprememba v ozadju. Agata se najprej »odmrzne«, nato zdrzne. Stopi k vratom in jih zaklene. Potem hitro smukne nazaj k likalni deski. Nekaj časa se ne zgodi nič, nato začne se kljuka na vratih nervozno pomikati, potem odklepanje in vstopi Ferenc. Obstoji na pragu in dolgo gleda v »plešočo in likajočo« Agato. Agata na hrup odprtja vrat sploh ne reagira, kot da njegovega prihoda ne dojame. Ferenc se premakne do radijskega aparata in ga izključi.)

FERENC: Agata! Spet plešeš, a? Bi zaradi tvoje dobre volje tudi kakšno zapela skupaj z mano?

AGATA: Z veseljem! Katero pa, dragi?

FERENC: Najino rožasto?

AGATA: Jaaaa, rožasto! Že dolgo je nisva!

AGATA (*Se ustavi, prikima, stopita vstric, se primeta za roke, se priklonita ...in najavita dvoglasno*): Rožasta pesmica!

Najlepše so rožice,

lepš ko marjetice.

Vse se povrne.

Saj vse se povrne.

Najlepše so rožice,

lepš ko marjetice,

Vse to je mo oo oo je,

moje srce, moje srce, hm hm.

FERENC: Oh, tole pa odleže, kot da bi si opral srce...

AGATA: Ja, seveda, najina »rožasta« vedno zadene v sredo srca! Ferenc, a veš, kako sem te vesela? Vsakič sem te tako neznansko vesela, ko se vrneš domov...

FERENC: Bi tudi kakšnega drugega dedca pričakovala s takim neizmernim hrepenečim veseljem?

AGATA: Samo do tebe gojim taka čustva, tako da veš!

FERENC: Nič ne vem!

AGATA: Veš! Kje si bil?

FERENC: Biljard sem igral... Pa kaj sprašuješ, če veš kje sem bil? Vedno ga igram... V gostilni kajpada... Saj veš... Tako rad se igram s kroglicami.

AGATA: Za denar? Si spet igral za denar, Ferenc? Samo vprašam? Ponavadi se igraš samo z lastnima dvema kroglicama v hlačah, kakor vem ... Si igral tudi s kakšno žensko?

FERENC: Ne. Samo s prijatelji.

AGATA: Pa si tudi kdaj zmagal?

FERENC: Samo enkrat.

AGATA: Enkrat? Izkupiček ene zmage bi finančno verjetno zadostoval...

FERENC: Za kaj?

AGATA: ...Da bi nama spotoma, ko se vračaš domov, kupil v mesariji vsaj kakšno hrenovko... Ali dve?

FERENC: Za naju?

AGATA: Jasno! Za koga pa? Vse gre na pol, med nama, Saj veš da je tako! Kaj pa si kupil namesto po tvoje, »najine« hrenovke?

FERENC: Kateri dan je danes?

AGATA: Ponedeljek. Ampak nekaj sem te vprašala, Ferenc, pa kar naprej spretno zamegljuješ! Jutri grem na tržnico, tako da veš! Nekaj me vleče tja...

FERENC: Aha? Ti je končno kdo padel v oči?

AGATA: Neki Dolenjec mi že ves čas mežika. Kaj pa ti počneš ob ponedeljkih?

FERENC: Ni mi vseč ta tvoj »neki« koketni Dolenjec! Aha, kaj počnem ob ponedeljkih, si vprašala? Ob ponedeljkih kupujem cigarete.

AGATA: Katere sorte?

FERENC: Danes morava.

AGATA: Mar to vrsto cigaret sploh še prodajajo?

FERENC: Morajo. Že zaradi mene, če ne zaradi koga drugega.

AGATA: Zakaj si rekel »danes morava?« Mar moraš potem vsak ponedeljek kupovati samo Moravo?

FERENC: Vsak dan.

AGATA: Potemtakem vsak dan »morava«?

FERENC: Vsak dan.

AGATA: Tudi ob ponedeljkih?

FERENC: Morava...

AGATA: Potem pa dajva...

FERENC: Kaj pa?

AGATA: Ja, tisto kar morava...Pa pohiti...Zlikati moram še goro perila.

FERENC: Jebeš perilo!

(Padeta za kavč. Stokanje in vzdihovanje. Naenkrat trkanje. Vzdihovanja je v trenutku konec. Nadaljujeta pogovor v šepetu ki naj bo v offu za kavčem.)

FERENC: Kaj pa je zdaj to?

© Iztok Alidič

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

AGATA: Pojma nimam.

FERENC: Nekdo je pred vrati!

AGATA: To sklepam tudi jaz... Karkoli je že, stoji pred zaklenjenimi vrati...

FERENC: Razumljivo... Mar koga pričakuješ?

AGATA: Nekaj podobnega bi lahko tudi jaz vprašala tebe, Ferenc....

FERENC: Potem pa nadaljujva...

AGATA: Mar morava?

FERENC Morava...

(Spet vzdihovanje za kavčem. Prizor gre za hip v temo)

Torek

(Ista kletna soba. Perilo na mizi iz prejšnje slike je pospravljeno, vključno z likalnikom. Radio predvaja popevko »Zato sem noro te ljubila«, vendar ne preglasno. Ferenc za mizo bere časopis, pred njim steklenica piva. Večkrat med prebiranjem vsebine časnika, sam pri med smehom mrmraje nekaj komentira, vendar ga ne razumemo, Seveda pa vmes pogosto naredi požirek iz steklenice. Potem slika »zamrzne«. Hugo prišepa na oder, se postavi v ospredje in spregovori v občinstvo.)

HUGO (*Monolog*): Še enkrat en dober večer, draga publika.... Kateri dan je že danes? Čakajte, včeraj je bil menda ponedeljek... Aha, torej je danes torek, seveda... Zadnji čas se je zgodilo veliko stvari in jaz verjamem da so za moje splošno počutje dobre. Dobil sem upanje, res... Spoznal sem žensko, no, pravzaprav damo. Takole je bilo: Kot sem vam že včeraj povedal moj delovni dan poteka na tržnici. No, in okoli poldneva se mi je nasmehnila sreča. Prišla je... Ime ji je Agata... Vprašal sem jo kaj bi rada kupila, pa je žalostno odkimala, češ da nima denarja. Zakaj je pa potem sploh prišla k meni? Sem ji bil morda jaz všeč? Zasmilila se mi je, pa sem ji podaril kozarec vložene srbske solate in kilo paradižnika... zastonj! . Videl sem hvaležnost v njenih očeh, meni pa je bilo pri srcu tako toplo. Gospa Agata, sem jo lepo vprašal, boste jutri tudi prišli k moji stojnici, pa je rekla da verjetno bo, če jo bo partner pustil, ker je zelo ljubosumen... Dala mi je tudi ... naslov. Pomislite... dala mi je naslov. To veliko pomeni, mar ne? Za nameček pa sem kupil še pečenega piščanca, za večerjo pri njej, ob svečah. A kaj se je zgodilo...Pa potrkam sinoči pri njej, ves napet, prežet s hrepenenjem... A kaj, ko ima Agata dedca ki živi z njo. Nista mi odprla, seveda! Potem sem pobegnil, ves ranjen, od znotraj in od zunaj..... Pa razočaran do obisti!

(Hugo odšepa z odra, v ozadju pa slika spet nenadoma oživi)

*Trkanje. Ferenc vstane in odklene vrata in se hitro vrne nazaj k mizi in časopisu.
Agata vstopi. Hitro zapre vrata in zaklene za seboj. Izključi radijski aparat.*

AGATA: Tukaj sem!

FERENC: Ja, vidim.

AGATA: Ne, ne vidiš me. Najprej umakni časopis!

FERENC: Aha, zdaj te pa vidim. In?

AGATA: Nič.

FERENC: Nič?

AGATA: No, čisto nič pa že ni. Izplačalo se je...

FERENC: Izplačalo?

AGATA: Ja. Bila sem na tržnici...

FERENC: Lepo. Gotovo si kaj dobrega kupila. Se mar motim?

AGATA: Ne motiš se. Paradižnik in...

FERENC: In,..? Kaj še?

AGATA: ...In... Kozarec vložene srbske solate.

FERENC: Zakaj to kupuješ? Srbske solate že od nekdaj ne prenesem! In ti to dobro veš!

AGATA: Bo pa dobra zame. Konec koncev pa sem jo dobila zastonj.

FERENC: Zastonj? Kaj pa se danes dobi zastonj? Samo to me zanima!

AGATA: Kozarec srbske solate sem dobila v dar.

FERENC: Čakaj... V dar? Na kakšen način pa ti kakšna brezvezna zmedena branjevka lahko kaj podari?

AGATA: Ni bila branjevka, ampak branjevec. Tisti moj branjevec s tržnice, saj sem ti pravila... Ime mu je Hugo...Dolenjec po videzu in govorici... No...in darilo je bilo nekako, kako bi rekla... zasluženno...

FERENC: Aha, tole pa zastopim! Tisti mežikajoči Dolenjec? Zasluženno, si rekla? S čim pa si si prislužila glaž srbske solate?

AGATA: Vprašal me je, če imam kaj dlak na telesu... in kje...

FERENC: Ojoj, ta tip pa očitno res ni od muh. In ti si mu seveda verjela da je pošten, kakor te poznam.....

AGATA: Bila sem iskrena... Rekla sem mu da sem kosmata samo med nogami... Kar je resnica, mar ne? To tudi ti veš...

FERENC: Madonca, stvar postaja zanimiva. Pa ti menda ni še rekel, da mu pokažeš...?

AGATA: Seveda! Vidiš da veš!

FERENC: Kako ne bi vedel. Kot da te ne bi poznal!

AGATA: Zakaj potem tako trapasto sprašuješ?

FERENC: Ti si moja partnerka. Tukaj živiva na koruzi, ali kakor se reče, v konkubinatu, če se lahko znanstveno izrazim! Seveda, zdaj mi je jasno! Ta kozarec bedaste srbske solate ti je podaril tisti bukselj, ki ti venomer mežika? Včeraj si ga omenila...

AGATA: Prav ta... Pa me imaš kaj rad, ko omenjaš ta tvoj kombinat?

FERENC: Rad? Kar tam, v tisti gneči pri štantu si prodajalcu paradižnika javno pokazala svojo ... intimo... Temu se reče ekshibicija.

AGATA: Pozabila sem ti omeniti, da me je prosil za to tvojo ekshibicijo.

FERENC: Kako si mogla?

AGATA: Hja, sem pa zato dobila darilo v obliki tele srbske solate.

FERENC: Te je ta bedasti vojer tudi povabil da ga kmalu obiščeš?

AGATA: Ti pa res vse uganeš! Seveda me je povabil... Rekel mi je, naj se jutri zglasim pri njem na stojnici, kjer prodaja...

FERENC: Jutri je sreda. Povej mi...Kdaj?

AGATA: Kaj, kdaj?

FERENC: Jezus! Ob kateri uri je ta idiot hotel da se zglasiš pri njem?

AGATA: Jutri. Saj sem ti rekla.

FERENC: Jutri, a? Opolnoči?

AGATA: Jutri, ja... Malo po četrti popoldne. Sicer pa, kateri dan je danes?

FERENC: Torek. Ja, super! In ti boš seveda jutri šla tja, mar ne?

AGATA: Zakaj pa ne bi šla?

FERENC: Pa ti je ta bedak obljubil tudi kakšno darilo v zameno?

AGATA: Je.

FERENC: Kaj pa? Šivalni stroj na šest obratov v minuti?

AGATA: Zakaj se norčuješ iz mene? Obljubil mi je, da mi bo dal denar.

FERENC: Oho?

AGATA: Ja, denar. Toliko, kot ga pri tebi še nisem videla..., Tako je rekel...

FERENC: Tako da je rekel? Kaj pa bi počela pri njegovi stojnici Ti je kaj omenil?

AGATA: Rekel je, da bi se šla »Pokaži kaj znaš!«

FERENC: Kako? Mogoče bi bilo bolje, če bi se šla »Pokaži kaj imaš in mi tisto hitro daš?«

AGATA: Sovražim ta tvoj cinični humor! Rekla sem samo »Pokaži kaj znaš!«

FERENC: Nikamor ne boš šla, tako da veš! Misliš da ne vem kaj je tvoj Dolenjec hotel s tistim predlogom za »pokaži kaj znaš.« Nisem za luno! Zaenkrat še ne!

AGATA: Pa bom šla, da veš!

FERENC: Če boš ti šla, grem tudi jaz s tabo! Tako!

AGATA: Ne greš! S kakšno pravico pa utemeljuješ to svojo odločitev? S pravico pametnejšega?

FERENC: S pravico močnejšega! Mu bom še jaz pokazal kaj znam! Temu tvojemu branjevcu!

AGATA: Ferenc, bodi pameten. Povej, ali potrebujeva denar, ali ne? A? Če za drugega ne, pa za tvojo žlahtno kadečo se Moravo.

FERENC: In za hrenovke, če sem natančen!

AGATA: No vidiš...Pa tudi obljubila sem mu...

FERENC: Ne reci, da si mu dala tudi naslov, kje živiva?

AGATA: Seveda sem mu ga dala, saj me je prosil zanj...

FERENC; O, Jezus Kristus!

(Trkanje in še enkrat močnejše trkanje. Naslednji dialog med njima naj bo v šepetu!)

AGATA: Psssst! Ugasni luč, zaboga! Upam, da so vrata zaklenjena! Morda je policija! Ali pa demoni...!

(Agata hitro skoči do stikala in ugasne luč)

FERENC (*Šepet*): Kakšna policija, kakšni demoni, Agata? Poišči svečo in je ne pozabi prižgati. Samo potih!

AGATA: Kakor ukažeš! Raje bom prižgala petrolejko, dragi...

FERENC: Le daj. Pa to opravi tiho in ne sprašuj me venomer brezvezne stvari! Ni naju tukaj, razumeš?

AGATA: Pa vendar sva, kajne?

FERENC: Jaz že ležim na tleh! Kaj še ti čakaš, Agata? Pred vrati že ni policija!

AGATA: Potem so pa demoni!

(Ferenc leži na tleh, nad njim stoji Agata in prižiga petrolejko. Potem jo položi na tla in se uleže poleg Ferenca.. Ležita na hrbtu, drug poleg drugega, roke sklenjene spredaj, kot da bi bila mrtva. Dolga pavza, da dojamemo, ali sta sploh še budna. Zelo tih, prej šepetajoč dialog Agate in Ferenca na podu sobe. Najprej spustimo nekaj stavkov dialoga v temi, potem pa gre luč počasi v prostor.)

FERENC: Agata! Psssst!

AGATA: Kaj?

FERENC: Je zdaj že šel?

AGATA: Kdo?

FERENC: Ja, ta tvoj branjevec, kdo pa? Verjetno ti je povedal kako mu je ime? Menda ne misliš da je res policaj pred vrati, a? Tisti tvoj idiot dolenski...

AGATA: Hugo. Misliš, da je on?

FERENC: Seveda je on, ta Hugo!! Štirimotorni bumbar!... Se vidi, da je super bedak!

AGATA: Nisem opazila, da bi bil bedak! Je pa res Dolenjec po rodu in prepričanju.

FERENC: To si mi že povedala! Si pozabila?

AGATA: Prijazen gospod je ta Hugo. Ampak, Feri, lahko bi bil pred vrati namesto policaja tudi poštar.

FERENC: Poštar, ki trka zvečer? Ne me basat! Takoj sem zaslutil, da je on.

AGATA: Kdo?

FERENC: Kdo? Kdo? Kot sem rekel! Tvoj branjevec! Ali bi se lahko enkrat že nehala sprenevedati, Agata?

(Njun dialog postaja iz šepeta iz trenutka v trenutek glasnejši)

AGATA: Po čem torej sklepaš, da je tisti tvoj Hugo?

FERENC: Po vonju... Skozi zaklenjena vrata smrdi po kravjem urinu... In po načinu trkanja?

AGATA: Človek smrdi skozi zaklenjena vrata? In ti po načinu tvoje ezoterične filozofije lahko ugotoviš kdo stoji pred najinimi vrati? Pa kaj si ti? Vrač?

FERENC: Lahko ugotovim, Agata! Brez težav. Njegovo trkanje je bilo...

AGATA: Ja?

FERENC: Prekinila si me! Vedno me na sredi stavka prekinjaš!

AGATA: Povej torej, kakšna znanost je še lahko v načinu trkanja?

FERENC: Sploh ni znanost. Tole prej je bilo zelo nervozno trkanje. Pred vrati stoji človek, ki si nekaj zelo želi. Izraža hrepenenje po nečem... Koliko časa pa sva bila tiho po prvem trkanju?

AGATA: Ne vem. Mogoče minuto.

FERENC: Premalo, če mene vprašaš.

AGATA: Nekaj hoče? Bog si ga vedi od koga?

FERENC: Od tebe. Od mene verjetno ne...

AGATA: Nekaj hoče od mene, praviš? Kaj hudiča pa naj bi hotel od mene?

FERENC: To veš lahko samo ti. Tiste stvari, ki stanejo...

AGATA: Katere stvari?

FERENC: Ja tiste, za katere si nameravala dobiti denar! Si kdaj že slišala za prostitucijo?

AGATA: Ne. Kaj pa je to?

FERENC: Vidiš, ko ne veš. Povezano je z obljubljenim denarjem tvojega nesojenega in še bolj ljubljenega idiota!

AGATA: Prvič: ni moj, drugič: ni idiot! Dolenjec je! Sem ti že povedala!

FERENC: Isti šmoren!

(Nenadoma se spet zasliši trkanje, če ne butanje po vratih)

AGATA (*šepetaje*): Potuhnil se je... Vse je slišal! Zdaj pa mu bo pritisk očitno še bolj narasel!

FERENC: O, moj bog!

AGATA: Psssst!

FERENC: Zakaj psssst?

AGATA: Še vedno je pred vrati! Ti ni jasno?

FERENC: Zdaj je že itak prepozno... Slišal je ves najin pogovor... Psssst!

AGATA: Imaš kakšno idejo, Feri?

FERENC: Imam.

AGATA: Povej!

FERENC: Direktno ga vprašaj, če je on pred vrati.

AGATA: Tako se bova izdala. Tip mogoče še vedno misli, da ni nikogar doma.

FERENC: Že zdavnaj ve, da sva noter, saj sem ti rekel! Mogoče tudi ve, da ne živiš sama. Saj mu menda nisi zaupala tudi to, da živiš z menoj na koruzi? Kajne da nisi?

AGATA: Sem. In tudi tvoje ime! Kaj pa je tu narobe?

FERENC: Ve tudi moje ime? Ojoj kakšna koza si, Agata! Seveda ga ve! Le zakaj ga ne bi vedel, zaboga! Verjetno si mu izdala tudi to, da se imava rada!

AGATA: Seveda. Povedala sem mu vse, kar je bilo potrebno! Zdaj sem pa jaz na vrsti...

AGATA: Hugo! Si to ti?

(Dolga tišina)

FERENC (*Jo oponaša v visokem falzetu*): Hugo, si to ti? Kdo pa naj bi bil, ženska neumna!

AGATA: Lahko bi bil kdo drug, pa se zato ne oglasi...

FERENC: Kdo drug? Mar obstaja še kdo drug?

AGATA: Bodi vljuden, prosim... Vsaj zdajle!

FERENC: Saj sem!

AGATA: Za koga me pa imaš, Ferenc?

FERENC: Za koga me pa ti imaš? Res, postavila si mi lepo, retorično vprašanje. Govoriš mi o denarju, ki ga boš menda jutri zaslužila, hkrati pa se imaš pred menoj za nedolžno čistunko! Prešuštnica si, da veš!

GLAS HUGA: (*značilen trebanjski dialekt*): Agata draga! Odpri, prosim! Vem da si noter! Obljubila si mi da se jutri vidiva! Pa sem tukaj že danes. Nisem zdržal... Ljubezen in koprnenje do tebe sta me pripeljala. Odpri, prosim!

AGATA (*Šepet*): Vpije, naj odprem vrata... (*Zavpije*) Hugo, vrata so zaklenjena!

HUGO: Pa jih odkleni, ljubica!

AGATA: Ljubica mi je rekel... Si slišal, Ferenc?

FERENC: Ja slišal sem, saj nisem gluha! Ojoj, ta njegov dolenski cvičkasti dialekt... Kot razglašena frajtonerica!

AGATA: Kaj potem? Naj odpreva vrata, ali ne?

GLAS HUGA: Agata, si sama?

FERENC: Kako se spreneveda, bedak! Misliš, da ni slišal najinega prepira maloprej? Vseeno mu reci, da je mož s teboj!

AGATA: Hja, na tržnici sem mu najprej rekla, da sem ledig in frej! Šele potem sem mu omenila tvoj »kombinat«.

FERENC: Tudi najino zvezo si razkrila, saj si lepo rekla da ne živiš sama! Trapa! Kaj vse tveziš neznanim moškim, kadar me ni zraven!

HUGO: Agata! Kajne da si sama? Odpri vrata, prosim!!

AGATA: Ne Hugo, nisem sama! Moj mož je z menoj! Zelo je hud na tebe, veš?

GLAS HUGA: Kar naj bo. Meni si rekla, da nimaš moža!

AGATA: Koga da nimam?

GLAS HUGA: Moža! Rekla si mi, da živiš sama! Da si ledig in frej! Tako si mi rekla, oprosti!

FERENC (*stopi tik k vratom in glasno zavpije*): Moja Agata bo živela sama takrat, ko se bom jaz stegnil. A zdaj se zaenkrat še ne nameravam posloviti s tega sveta!

AGATA: Pojdi stran od vrat, Hugo!

GLAS HUGA: Zakaj? Zakaj Agata naj grem stran?

AGATA: Ker delaš zmedo! Postalo me je strah!

GLAS HUGA: Predvideval sem, da bova danes za večerjo skupaj pri tebi doma pojedla tisto srbsko solato ki sem ti jo včeraj podaril. Zvečer je še boljša!

FERENC: Aja? Zvečer je še boljša? Kdo zdaj? Srbska solata ali moja Agata?

GLAS HUGA: Oboje... Agata, odpri. Še nekaj imam zate! Prinesel sem tudi pečenega piščanca! Za naju!

FERENC: Počenega piščanca?

GLAS HUGA: Ni počen, ampak pečen!

FERENC: Si slišal, kaj ti je maloprej rekla moja žena?

GLAS HUGA: Kaj?

FERENC: Da se odstrani! Če ne, ti bom jaz pomagal!

AGATA: Gospod Hugo, bi bili lahko malo uvidevnejši?

FERENC: Zakaj uvidevnejši? Hugo, sem bil prej zadosti jasen? Tistega pečenega piščanca pa pustite pred vrati, preden boste izginili! Sva se razumela?

AGATA: Kaj bova midva z njegovim piščancem?

FERENC: Pojedla ga bova! Mar ni bil namenjen tebi?

GLAS HUGA: Če ne mislite odpreti vrat, gre piščanec lepo nazaj z menoj, ker je z menoj tudi prišel. Tisto srbsko solato pa kar obdržite!

AGATA: Pa saj si mi jo podaril, Hugo!

FERENC: Sram naj vas bo, Nagovarjate ženske na tržnici naj javno razkazujejo svoje bogastvo!

GLAS HUGA: No, pri vaši Agati tisto ni bilo ravno bogastvo!

AGATA: Svinja, Hugo! Tole sem pa razumela! Najbolje bo, da se pobereš, magari skupaj s tistim tvojim počenim piščancem!

GLAS HUGA: Ni počen, hudirja! Kolikokrat naj to še ponovim?

AGATA: Počen, ali pečen! Isto sranje.

GLAS HUGA: Agata, odpoveduješ se nagradi! Kakšen napuh! Ampak naj vama bo v uteho: »Vrnil se bom!«

FERENC: To so pa ključne besede iz nekega filma, ki se je imenoval Terminator... »I'll be back«, je rekel glavni igralec! Zelo domiselna fraza!

AGATA: Koliko ve ta moj možek, kajne Hugo...?

GLAS HUGA: Dolgo vama ne bo več tako lepo, Ferenc... Odhajam!

FERENC: Kaj je rekel?

AGATA: Da ne boš več dolgo...

FERENC: Česa ne bom več dolgo?

AGATA: Ne vem... Verjetno živel...

FERENC: O, Jezus! Ubiti me namerava! Moram zato spokat kovčke?

AGATA: Nikamor ne greš od mene! Mogoče bi morala poklicat policijo! Sicer pa je pravkar odšel...

FERENC: Ne, samo teh butastih policajev ne! Preden jim dopoveš, kaj je narobe, si že vklenjen...

AGATA: Samo predlagala sem ti! Ne bodi tako vzkipljiv!

FERENC: Nisem vzkipljiv! Samo prestrašen! Ta tvoj Hugo... Skleпам da ni normalen...

AGATA: Toliko je moj, kot tvoj! Ti si kriv za tole kolobocijo!

FERENC: Jaz? Agata! Usmili se me, prosim! Bi meni zdajle tudi pokazala kje si kosmata?

AGATA: Pokažem ti jo vsak večer, čim omeniš »Moravo«...

FERENC: Zdaj pa ga imam zadosti! Mu bom še jaz pokazal kje sem kosmat! Zdajle jih bo pa skupil!

(Steče k vratom, jih odklene in izgine ven na hodnik. Zasliši se hrup pretepa. Naenkrat vse utihne. Vrata se odpro, vstopi Ferenc, krvav po obrazu, sključen in zasopljen. Ko Agata ostane sama zapoje.)

AGATA (zapoje): Nekoč v daljnih časih,

V deželi Komeno,

živela je princeska,

princeska to pa to.

Najlepše kar je imela,

bilo je na očeh,

oči so ji žarele,

kot zvezde iz nebes.

FERENC: Tako. Skupil jih je ta tvoj Dolenjec. Pošteno sem mu dal bunke lizat! Slišal sem skozi zaprta vrata o princeski. Tako lepo poješ, da sem dobil erekcijo.

AGATA: Pravilno!...Torej ...še kadiš Moravo?

FERENC: Še...

AGATA: Potem sklepam da danes spet morava? Torek je.

FERENC: Seveda, morava! Te nič ne moti če sem malce okrvavljen?

AGATA: Popolnoma nič! Dajva, vendar na hitro! Veš, tale dogodek me je strahovito vzburlil!

FERENC: Kakor rečeš... *(padeta za kavč).*

(Idilo za kavčem pa spet prekine močno trkanje).

FERENC: Pa kaj je to za en hudič? Samo vprašam...

AGATA: Feri, ne oziraj se ne to. To so demoni! Nadaljuj!

FERENC: Oh, Jezus!!!

(Zatemnitev – za hip)

Sreda

(Prostor je isti in zamrznjena slika. Ferenc seveda nikjer. Agata se ogleduje v majhnem ogledalu v sami kombineži. Kaže nam hrbet, vendar se v ogledalu jasno vidi da je podoba Agate malce perverzna. Namreč, izvaja erotične gibe kot striptizeta. Zraven si prepeva: »Zato sem noro te ljubila, da bi v srcu pozabila, spomine, toda naenkrat vse mine...Svojo kombinežo spodviha nad stegna in se zvija sem in tja kot kobra... Močna ekshibicionistična scena pred ogledalom, brez dvoma...Slika zamrzne)

HUGO *(pride na sceno z obvezano roko v podvezi, obvezano glavo in sončnimi očali.)*

Dober večer. Danes je sreda in to zame ni prav poseben dan, ker sem jo sinoči, kako bi rekel: skupil. Tisti Agatin Ferenc me je sinoči premikastil, po domače nalomil. Sklenil sem namreč da jo spet obiščem, ker drugače od samega ljubezenskega koprnenja ne bi dočakal jutrišnjega dne. A kaj, ko mi Agata ni odprla vrat. Ostal sem za zaklenjenimi vrati, na oni strani pa moja Agata. Za kozlat.! Nekaj časa sem sicer vztrajal in moledoval naj odpre, potem pa sem na stopnišču zaslišal nervozne korake in preden sem sploh mogel kaj ukreniti, so me zadele pesti in brce tega njenega pošastnega hudobca Ferenca! Na koncu pa me je, med grožnjami da me bo ubil, in vrgel po stopnicah kot kakšno crknjeno podgano! Ne razume da sem do ušes zaljubljen v Agato... In zdaj stojim pred vami... *(Zaihti)*

(Hugo izgine, slika na odru z Agato pa naenkrat oživi)

AGATA *(Se spet ogleduje v ogledalu in prepeva neko popevko.)*

(Idilo prekine trkanje na vrata.)

AGATA: Vrata so zaklenjena!

GLAS HUGA: Agata!

AGATA: Ja? Kdo me kličeš?

GLAS HUGA: Jaz sem, Hugo!

AGATA; Kateri Hugo?

GLAS HUGA: Kateri Hugo? Paradajzar s tržnice... Nisi spoznala mojega glasu?

AGATA. Ne... Kaj bi rad, Hugo?

GLAS HUGA: Rad bi kupil tvojo ljubezen, Agata! Obljubila si mi da se bova danes pri tebi igrala »pokaži kaj imaš.« Menda je tvoja ljubezen naprodaj, mar ne?

AGATA: Oho? S čim pa bi kupil mojo ljubezen? Sem radovedna, pa...

GLAS HUGA: S piščancem! S sinočnjim darilom, ki sem ga nameraval skupaj s teboj pojesti za isto mizo...

AGATA: Kaj? S tistim sinočnjim počenim piščancem? Se ni že usmradi!

GLAS HUGA; Kdo naj bi se že usmradi! Tvoja ljubezen do mene, ali piščanec?

AGATA: Oboje... Vrata so zaklenjena!

GLAS HUGA: Vem... Stojim pred zaklenjenimi vrati in bi rad noter, k tebi! Si sama? Tisti tvoj partner je pridanič, Agata! Ti pripadaš meni! To sem si zaslužil...

AGATA: S čim si si zaslužil mojo pozornost? S kozarcem srbske solate?

HUGO: S svojo vztrajnostjo, s svojim burnim temperamentom in očitno tudi s strastjo...

AGATA: Zaenkrat...

GLAS HUGA: Zaenkrat? Kaj to pomeni?

AGATA: Da se moj mož lahko vsak hip vrne, potem...

GLAS HUGA: Tisti tvoj Ferenc že ni tvoj mož, če živita na koruzi!! Odpri, ljubica.

Privoščila si bova piščanca ljubezni...

AGATA: Sinočnji piščanec ne more biti piščanec ljubezni! Kvečjemu nasprotno. Kaj bi sploh rad, Hugo?

GLAS HUGA: Tebe... bi rad...Kaj trenutno počneš?

AGATA: Stojim pred ogledalom... V sami kombineži... To vedno počnem ob sredah...

GLAS HUGA: Ojoj, kar tresem se od pohote, a vrata so zaklenjena... Obsedla si me!

AGATA: Hugo!

GLAS HUGA: Me kličeš, Agata, ljubezen moja?

AGATA: Si ti mogoče kadilec?

GLAS HUGA: Kajpada... Bi skupaj prižgala eno močno? Tudi trava bi se dobila. Ta povečuje željo! S čim naj ti postrežem?

AGATA: Odvisno katero vrsto cigaret imaš v žepu...

GLAS HUGA: Aha...zastopim... Tiste bolj ta drage.

AGATA: Torej to niso »morava«?

GLAS HUGA: Morava? Ne, mar to vrsto sploh še prodajajo? Mar to vrsto cigaret sploh še kdo kadi?

AGATA: To me seveda ne zanima? Če nimaš Morave, ti vrat ne odklenem in posledično tudi ne moreš videti mojega telesa, ko stojim vsa razpaljena v sami kombineži pred ogledalom!

GLAS HUGA: Počakaj, skočim ven po tvojo Moravo!

AGATA: Prepozno...

GLAS HUGA: Nekdo gre gor po stopnicah! Jojme, ajme! Ajoj! Razločno slišim!

AGATA: To bo Ferenc, moj koruzni prijatelj, ljubimec in soposteljnik!

GLAS HUGA: Ojoj! Zdaj bo pa spet nevihta! Počutim se kot Jezus, pribit na križ!

(Za vrati se zasliši prepir, nato prerivanje, hrup in na koncu pretep. Agata prisloni uho na vrata. Po eni minuti se šunder za vrati umiri, glasovi skupaj s prepirom potihnejo. Nastane tišina, nato trkanje...)

AGATA: Kdo je?

GLAS FERENCA: Jaz, tvoj Ferenc! Odkleni! Hitro!

AGATA *(Odklene vrata. V prostor spusti Ferenca, ki je ves obtolčen. Iz nosa mu mezi kri.):* Kje pa je zdaj Hugo?

FERENC: Pobegnil! Spet sem ga nažajfal!... Ne morem si pomagat!

AGATA: Ojoj... Ustrašila sem se, da ni bila situacija obrnjena...

FERENC: Na srečo je bilo obratno. Kaj pa delaš v sami kombineži?

AGATA: Malo sem se ogledovala... Pred ogledalom...

FERENC: Te to vznemirja?

AGATA: Neznansko... Imaš kakšno Moravo? Danes je sreda!

FERENC: Jasno da jo imam. Potemtakem morava?

AGATA: Jasno! Morava!... *(Padeta za kavč).*

(Vzdihovanje spet prekine trkanje na vrata)

fERENC: Pa kdo se ven in ven zajebava z nama?

AGATA: Demoni, Ferenc! Zakaj si se ustavil? Nadaljuj zaboga!

(Zatemnitev za hip)

Četrtek

(Ferenc sedi na tleh stanovanja, poleg njega sedi Agata. Pred sabo imata kozarec podarjene srbske solate. Prijemata jo kar s prsti in požrešno nosita k ustom. Med cmokajočo pojedino pa takale debata:

AGATA (*S polnimi usti*): Ti paše moje darilo, a? Hočem reči, Hugov počen piščanec?

FERENC: Kje pa je zdaj tvoj Hugo, kaj misliš?

AGATA: Jej podarjeno in molči!

FERENC: Gotovo čepi doma in si celi rane, ali pa je že v nebesih...

AGATA: Kdo? Hugo? Verjetno. A čas bi že bil da se spet pojavi pred najinimi zaklenjenimi vrati... Seveda, če ga ti Ferenc nisi preveč poškodoval...

FERENC: Hja, tebi bilo verjetno zelo všeč, če se spet nariše tvoja simpatija pred vrati, kajne?

AGATA: Nič nebi imela proti... za razliko od tebe je poln komplimentov do mene. Tudi od tebe pričakujem kakšnega bednega... Hugo je fejest možakar...

FERENC: Bolj bi mi bilo všeč, če bi uporabila pretekli čas. Torej »Fejest možakar je bil.«

AGATA: Upam da ga sinoči nisi toliko obdelal, da je siromak konec vzel?

FERENC: Pa dobro, na čigavi strani si, Agata?

AGATA: Jej mojo srbsko solato s pečenim piščancem in ne utrujaj s svojimi bedastimi vprašanji! Si razumel?

FERENC: Ne. Sicer pa si bom medtem eno prižgal. Moravo...

AGATA: Danes pa ne bo šlo...

FERENC: Zakaj ne?

AGATA: Četrtek je. Danes pa ne morem... Ker si takšen!

FERENC: Takšen ali drugačen... Če moški hoče, pač hoče. Če pa noče, ga mora ženska razumeti, zakaj noče! Tako je to!

AGATA: A ja?

FERENC: Ja!

AGATA: Si ti moj mož, Ferenc? No, pa mi povej, si ti moj mož?

FERENC: Nisem...

AGAGATA: No?

FERENC: Kaj, no?

AGATA: Midva sva si nekoč obljubila, da bova to delala takrat, ko bova poročena. Zdaj pa se mi zdi da se moje sanje o poroki s teboj, nekako razblinjajo.

FERENC: Te je zamikal »drugi«?

AGATA: Mogoče... Kaj bi tajila. Razganja me od radovednosti. Razumeš?

FERENC: Ne.

AGATA: Pa enkrat boš...

FERENC: Kdaj?

AGATA: Ko me boš končno v celoti razumel?

FERENC: Aha...

AGATA: Prišel bo čas...

Dolga tišina. Nato trkanje.

AGATA: Kdo trkaš?

GLAS HUGA: Jaz sem... Hugo... Tvoj Hugo...

AGATA: Nisi moj, Hugo... Sicer pa; kaj te je spet prineslo naokoli?

GLAS HUGA: Prišel sem po tisti kozarec srbske solate, ki sem ti ga podaril v ponedeljek...Rad bi ga nazaj...

AGATA: Kar je dano, je v zemljo zakopano! Tako!

GLAS HUGA: To je res, vendar si me zdaj spravila v resno zagato, Agata.

AGATA: Res? V kakšno zagato pa?

GLAS HUGA: V skladišču, kjer delam imamo danes ravno inventuro. Tržni inšpektor se je najavil za danes.

AGATA: Inšpektor?

GLAS HUGA: Ja, tržni inšpektorji! Več jih je! Mesečna kontrola poslovanja!

AGATA: In zato si zdaj v težavah?

GLAS HUGA: Ugotovili so, da manjka kozarec srbske solate...

AGATA: Povej jim, da si ga dal v odpis... tako se dela!

GLAS HUGA: Če daš kaj v odpis, moraš navesti tudi vzrok. Po izobrazbi sem trgovski pomočnik in poznam zakone in pravila poslovanja trgovine! Oni pa še bolj!

AGATA: Hja, povej jim, da je bila solata v kozarcih plesniva...*(Ferencu)* Ni to dober vzrok, Feri? Imam prav?

FERENC *(Molče prikima).*

GLAS HUGA: Imaš še vedno tistega grobijana ob sebi?

AGATA: Še. In ni grobijan!

FERENC *(Spet prikima).*

GLAS HUGA: Da ni, praviš? Komaj sem še živ od njegovih batin!

AGATA: Prav ti je! Sem mislila da že plavaš v nebesa...

FERENC *(Že tretjič prikima).*

GLAS HUGA: Ja, hvala, Agata. Sem mislil, da si na moji strani. Pa nisi.

AGATA: Nisem.

FERENC *(In spet prikima).*

GLAS HUGA: Dobro... Potem mi ostane samo še kozarec srbske solate. Bi mi ga prosim vrnila?

AGATA: Ni ga več.

GLAS HUGA: Kako da ga ni več? Ne me hecat!

AGATA: Skupaj s Ferencem sva vsebino tvojega kozarca sinoči pojedla. Sicer pa, mar ni bilo to darilo namenjeno meni?

GLAS HUGA: Kdo je bil tako požrešen?

AGATA: Moj Feri in jaz... Saj sem ti pravkar povedala...

FERENC (*prikima*).

GLAS HUGA: Ampak solata je bila namenjena nama, Agata... Samo nama...

AGATA: Mi je čisto malo mar, komu je bila namenjena. Piščanec pa je očitno odtaval nazaj k nama! Hote, bi rekla...

FERENC (*prikima*).

GLAS HUGA: Hote? Prav. Potem pa sebi pripišita če bo na vajina večno zaklenjena vrata potrkala policija!

AGATA: Zavoljo kozarca uboge srbske solate? Daj, Hugo, ne ga srat!

GLAS HUGA: In piščanca, če sem lahko natančen.

AGATA: Kaj pa ima piščanec tu zraven, lepo te prosim? Menda nama poleg glaža srbske solate ne boš naprtil še piščanca!

FERENC (*Se vmeša*): Pa še počen je bil povrhu!

GLAS HUGA: Tvoj Ferenc se zdaj, ko je na varnem za zaklenjenimi vrati lahko norčuje iz mene, pa na koncu tudi iz najinega piščanca.

AGATA: Najinega?

GLAS HUGA: Seveda, najinega. Pripravil sem ga za naju...

FERENC: Kakšna škoda...

GLAS HUGA: Ti preklemani čuk, se pa ne oglašaj, ko se pogovarjam z Agato! Pretepač! Plačal mi boš za batine, ki si mi jih zadal! Ne skrbi!

FERENC: Bi se pripravil na še en skok, vključno s telemarkom navzdol po stopnicah tega hodnika? Samo vprašam...! Zadosti imam tvojih fint, ogaba dolenska! Agata, daj mi moj samokres, hitro!

AGATA (*Ga uboga in mu poda revolver, ki ga je vzela s police*)

GLAS HUGA: Če hočeš realizirati svoje grožnje, moraš odkleniti ta vajina prekleto vrata, kajne? Misliš da se mi tresejo hlače od strahu in pričakovanja kaj se bo zgodilo? Ne bojim se te, stavec zarukani!

FERENC: Kolega, pozabil si, da če zagledam ali zaslišim Dolnjca, se mi od srda zamegli pred očmi! Če si pameten, se lepo obrni in lahkih nog steci po stopnicah navzdol, potem pa utoni v gluho in megleno noč! Jutri te obiščem! Bolje bo, da sploh ne prideš v službo na tisto tvojo tržnico, če ti je življenje drago! Jaz pa se bom po tvojem odhodu udobno namestil na kavč in prižgal eno »Moravo«.

AGATA: Morava? Premislila sem si... Danes tudi morava... Seveda! Tudi ob četrtkih, jaaaa!

FERENC: Vedel sem da se me boš usmilila. Človek na oni strani zaklenjenih vrat, odfrči že enkrat. Midva z Agato imava delo v dvoje... Adijo...

HUGO: Vidva danes morata? Tudi dobro! Jutri se vidiva, idiot! Čakal te bom!

AGATA: Rada te imam Ferenc, kadar si živčen. Res! Pridi!

FERENC: Ne! Počakajva še z Moravo, Agata. (*Togotno odklene vrata. Izgine na hodnik in zaloputne za seboj. Agata se požene k vratom in pritisne uho čisto na duri.*)

GLAS HUGA (*V offu*): Misliš da se te bojim, ti idiot! Še pesmico ti zapojem ker vidim da sta oba nagnjena k petju:

Ferenc inu Agata,

V lesi drve žagata.

Ferenc reče Agati,

naj tak hitru žagati!

FERENC (*Izgine skozi vrata na hodnik*); Smrt čudakom!

(Na hodniku počí strel. Agata v strahu odskoči od vrat.

Zatemnitev

Petek

Isto stanovanje. V začetku med tonskim efektom nekaj časa prazen oder, potem počasi luč v prostor. Ob zofi kleči Agata in moli. Ferenc še ni. Hugo pride pred občinstvo. Slika v ozadju z Agato ki moli je trenutno zamrznjena dokler Hugo ne odide po svojem monologu. Prihod Huga.)

HUGO: Pozdravljen, folk! Danes je petek in od zdaj naprej me več ne boste več videli, ker me je tisti grobijan Ferenc danes v hodniku tega stopnišča ustrelil... Do smrti! Prikazal se je kar naenkrat s pihalnikom v roki in zavpil: »Smrt čudakom!« Prič ni bilo, razen moje ljube Agate za zaklenjenimi vrati. In zdaj sem tu.... Vem, da se vam ne smilim, vendar morate razumeti da je bil moj cilj Agata in da se ljubezni ni mogoče upirati.

(Po odhodu Huga, ki odide skozi dvorano, slika oživi. Zasliši se odklepanje vrat in prikaže se Ferenc.)

FERENC: Zdaj bova pa varna, Agata...

AGATA: Kako misliš varna? Kaj pa veš, lahko se bo našel še kdo ki bi motil najin božji mir...

FERENC: Pri tem tvojem Hugu bo zdaj drugače.

AGATA: Kako misliš drugače, Ferenc?

FERENC: Ti si mu dala povod, da je hodil sem. Tega ti ne bi bilo treba, veš?

AGATA: Kakšen povod? Prvič se je zgodilo, da me je nekdo prosil naj mu pokažem kje imam največ dlak... Nekaj časa mi je to celo ugajalo... Dokler nisi vsega tega preprečil prav ti, Ferenc, s svojimi ljubosumnimi izpadi in na koncu s kaznovanjem. Si pozabil, kaj si mu menda storil danes? Tega ti ni bilo treba. Te nič ne skrbi, da bi te oblast odkrila? To si storil do zdaj že štirikrat! Štirje moški so že morali v preteklosti umreti zaradi tvojega bolealnega ljubosumja!

FERENC: Kar je bilo, je bilo! Zdaj imava pred Hugom mir. Za vekomaj. Če me do zdaj še niso odkrili, me tudi nikoli ne bojo!

AGATA: Čas bi že bil, da zabeliva tale tvoj uboj mojega oboževalca, kajne?

FERENC: Res, Agata. Bova katero zapela? Danes je petek Tisto kot običajno pojeva ob mojih morilskih petkih? Belega golobčka?

AGATA: Jaaaa, ljubi! Najinega belega golobčka!

FERENC: Počakaj, popijem še eno surovo jajce. Za glas!

(Ferenc popije jajce, potem stopita v ospredje odra, tako da gledata frontalno proti občinstvu, se primeta za roke in zapojeta dvoglasno):

Beli golobček neslišno,
priletel je v tujo zemljo.
Sedel je tiho na okno,
rahlo potrkal na polkno.

Ali prinese golobček,

iz rodne mi zemlje pozdrav,
 ali morda mi prinese,
 topel poljub iz daljav?

Leti, ah leti mi golobček,
 leti, mi spet nazaj,
 tamkaj, ah tamkaj mi pozdravi,
 ljubljeni rodni kraj.

AGATA (*Zaploska*): Ferenc, ljubi moj, tvoj glas. Vem, da ti še do zdaj ni uplahnil...

Tvoj odličen posluh in da še znaš na pamet najino najljubšo popevko,

FERENC: Ob petkih mi glas enostavno podivja. Moje grlo in glasilke komaj čakajo na kak nastop. Seveda zvrnem pred vadenjem petja kakšnih pet surovih jajc... Tudi prejle sem ga izpil. Vse za dober glas! Kikiriki!

AGATA: Danes je že petek si rekel?

FERENC: Seveda. Konec tedna! Dan za metek! Aleluja! Kako hitro gre čas.

AGATA: Ta teden je bil pa kar razgiban, mar ne?

FERENC: Nobene podarjene srbske solate menda ne bo več...

AGATA: Pa kaj?

FERENC: Pa tudi pokazat kaj imaš, ti ne bo več treba nikomur...

AGATA: Kaj hočeš reči s tem?

FERENC: Hehe, tistemu tvojemu Hugu... je ne boš več kazala...

AGATA: Prosim, da ga nikoli več ne omeniš. Slabo karmo je imel. Pa še ustrelil si ga ... do smrti si ga ustrelil, kot staro zmečkano kmečko harmoniko. Prej ko bova pozabila nanj, lepše bo najino počutje.

FERENC: Pa se ne bojiš posledic?

AGATA: Kakšnih posledic?

FERENC: Lahko bi nama zaradi najinega zločina privihrala policija na vrata!

AGATA: Najinega? Brez mene, Feri! Vrata so zaklenjena. Truplo je sicer zunaj v hodniku... naslonjeno na zid... Z belimi gleda...Bojo pa miličarji ostali pred zaklenjenimi vrati, kot tvoj Hugo... Imaš še kakšno cigareto?

FERENC: Imam. Morava...

AGATA: Odlično. Danes je petek, konec tedna in midva enostavno morava, ni res?

FERENC: Morava, seveda! *(Padeta za kavč)*

(Privoščimo si kratko cezuro, morda 10 sekund, potem rahla zatemnitev. Utišan dialog izza kavča, seveda v offu))

AGATA *(Off za kavčem med vzdihovanjem, ki se za hip prekine):* Imam pa... eno kratko... vprašanje, dragi...

FERENC *(Off za kavčem):* Reci...

AGATA *(Off):* Kje so... lanski ... »Huglbergi?«

FERENC *(Off):* Hočeš reči ... Hugoti?

AGATA *(Off):* Prav te mislim... ja.

FERENC *(Off):* Je ostalo še kaj srbske solate v kozarcu?

*(Zasliši se glasno butanje po vratih. In osorni glas v offu: »Odprite! Policija!«
Slika v prostoru zamrzne, oder pa gre počasi v temo).*

K O N E C